

מ"ח 136/22 - דודי אסייג נגד מדינת ישראל

ש

בבית המשפט העליון

מ"ח 136/22

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל

המבקש: דודי אסייג

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקש: עו"ד דוד קולקר
בשם המשיבה: עו"ד תמר בורנשטיין

החלטה

מונחת לפניי בקשה לקיום משפט חוזר.

1. על פי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המבקש, בדגימה שנלקחה ממנו נמצא ריכוז של 318 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אוויר נשוף, העולה על הריכוז המותר של 240 מיקרוגרם. המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת נהיגה בשכרות לפי סעיפים 62(3) ו-64ב(א)(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. בית משפט השלום לתעבורה בבתי ים (תת"ע 19-12-10772, השופטת ר' פלג בר-דיין) קבע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר שהמבקש נהג ברכב בהיותו שיכור. נגזרו עליו 40 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, מאסר על תנאי וקנס. ערעורו לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו נדחה (עפ"ת 21-09-5684, השופט ר' בן-יוסף) וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון וכן בקשתו לעיון חוזר בבקשת רשות הערעור (רע"פ 8374/21, השופט ג' קרא).

2. את בקשתו למשפט חוזר, מבסס המבקש על שני אדנים: הראשון הוא ראייה חדשה לפי סעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. עילה זו עוסקת בקיומן של עובדות או ראיות שעשויות לשנות את תוצאת המשפט לטובת המבקש. על הראיות להיות חדשות במובן המהותי וככלל, לא כאלה שניתן היה להגיש בערכאות הקודמות (מ"ח 1340/16 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה כ (31.7.2016) (להלן: עניין אזברגה); מ"ח 1632/16 שלום נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (7.9.2017) (להלן: עניין שלום)).

בעניין זה, בא כוח המבקש מפנה לראיות שנבחנו בערכאה הדיונית, אשר לטענתו מעלות חשד כי מכשיר הינשוף באמצעותו נבדק לא כויל כנדרש. אולם, בא כוח המבקש מודה כי אין מדובר בראיות חדשות, אלא בראיות הקיימות בתיק אשר לטענתו לא זכו להתייחסות הערכאות הקודמות. לפיכך, אין הוא עומד בתנאי עילה זו על מנת להביא לקבלת הבקשה למשפט חוזר. לגופו של עניין יצוין כי אין בכוחן של הראיות עליהן מצביעה הבקשה למשפט חוזר והבקשה להוספת ראייה כדי להשפיע על הקביעות העובדתיות של הערכאה הדיונית במידה מספקת על מנת להביא לשינוי תוצאות המשפט ולזיכוי המבקש.

3. האדן השני עליו מבסס המבקש את בקשתו הוא עילה של עיוות דין לפי סעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט. עילה זו כוללת מבט-על על מלוא חומר הראיות ובחינה אם קיים חשש של ממש כי נפלו בהליך פגמים דיוניים חמורים שהובילו להרשעת שווא של המבקש (עניין שלום, פסקה 26).

בא כוח המבקש טוען כי לא הוכחה פעולה תקינה של מפעיל הינשוף, שכן הוא לא העיד על מיכל הכיול ששימש אותו ולא הוגשה כראיה תעודת הבלון. לטעמו אף לא הוכח כי המכשיר כויל כהלכה שכן המכשיר לא היה אחד העדים ולא קיימת תעודת כיול. בכך, הבקשה למשפט חוזר מערערת על ממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית בדבר תקינות מכשיר הינשוף וכיולו. מדובר בטענות בעלות גוון ערעורי שאין מקומן בהליך של משפט חוזר (עניין שלום, פסקה 23; עניין אזברגה, פסקה יח). קביעות הערכאה הדיונית מבוססות על מכלול העדויות והראיות שעמדו בפניה, בכללן עדות השוטר שעצר את המערער והריח אלכוהול מפיו, עדות מפעיל הינשוף אשר העיד על כיול כהלכה של המכשיר ועל התוצאות החורגות מהמותר בתקנות וכן עדות הטכנאי לפיה המכשיר נמצא תקין בביקורת שערך. יצוין כי הערכאה הדיונית אף התייחסה במפורש לטענות שונות של המבקש בדבר בעיות בתקינות מכשיר הינשוף וכשל בבדיקת הכיול שלו וקבעה כי המבקש לא הוכיח כל פגם אשר מבסס ספק סביר באשמתו. לפיכך, לא עלה בידי המבקש להראות כי נפל בהליך פגם שהוביל להרשעת שווא.

4. סוף דבר, דין הבקשה להידחות. מכאן, נדחית בקשת עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, י"ב בניסן התשפ"ב (13.4.2022).

המשנה לנשיאה